

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

Хоменко В.В.

Студентка 5-го курсу факультету соціології і права

Науковий керівник:

Чепульченко Т.О.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії права і держави
факультету соціології і права*

Значну роль для суспільства відіграють засоби масової інформації (ЗМІ), тому що саме завдяки ним відображається життя суспільства, проблеми розвитку держави та економічні кризи. Саме ЗМІ є одним із видів ознайомлення населення з важливими питаннями і діючими ситуаціями в країні. Тому одним із важливих питань в нашому суспільстві є діяльність засобів масової інформації.

Закон України «Про інформацію» зафіксує право громадянина України на інформацію створюючи цим відповідальність і правові відносини. Відповідно до ст. 5 цього закону, визначаються такі основні принципи інформаційних відносин, як гарантія права на інформацію, доступність та свобода обміну нею, точність і вірогідність, а також законність одержання, використання та зберігання інформації.

Інформація – це документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються в суспільстві, державі та навколишньому природному середовищі.[1, с. 245]

Нормативно-правова база України відображає цілу низку законів про діяльність та захист засобів масової інформації. Серед них: Закон України «Про телебачення і радіомовлення» від 21 грудня 1993 р., Закон України «Про інформаційні агентства» від 28 лютого 1995 р., Закон України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р., Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» від 16 листопада 1992 р. та інші.

Наприклад, Закон України про "Друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» визначає такі види друкованих засобів інформації: журнали, газета, бюлетені та альманахи.

Відповідно до законодавства ми маємо право незалежно та вільно розповсюджувати та використовувати будь-яку інформацію за допомогою ЗМІ, та лише за умов - не порушувати норми закону.

На мою думку, будь-який вилив інформації в суспільство, повинен бути якомога достовірним, адже від цього залежить формування думки, відношення та участь населення в розвитку держави. Останнім часом підривають довіру так звані «статті на замовлення» та негативно впливають на один із найрозповсюджених ЗМІ. Завдяки таким чинникам і розвивається низькопробна преса, яка в суспільстві має назву «жовта преса».

Щодо захищеності ЗМІ законодавством, слід зазначити, що будь-яке порушення законодавства про інформацію несе дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну, кримінальну відповідальність. Держава гарантує економічну самостійність та забезпечує економічну підтримку засобів масової інформації, запобігає зловживанню монопольним становищем на ринку з боку видавців і розповсюджувачів друкованої продукції. [1, с. 260]

Слід більшу увагу приділити законодавчій базі, яка регулює діяльність засобів масової інформації, адже вона є дещо застарілою. А також включити нові норми, щодо відповідальності про недостовірність інформації в ЗМІ.

Список використаної літератури:

1. Конституційне право України: Підручник для студентів ВНЗ / За ред. академіка АПрН України, доктора юридичних наук, професора Ю. М. Тодики, доктора юридичних і політичних наук, професора В. С. Журавського. — К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2002. — 544 с.